

Кара-бунаръ и да спятъ тамъ. Нѣкои отъ женитѣ, като имъ дотѣгнало да глѣдатъ бѣдствията си и бесчестията на турцитѣ, хвъргале се да се даватъ въ рѣка, вода блато и каквото намѣратъ, та загинали много жени безъ мѣсто. Прѣзъ деньтъ и вечеръта турцитѣ баши бозуци и нѣкои редовни сж правили пакъ таквисъ пакости, като ги умъртвявали съ удавяние, разсичаніе и др. сръдства. Въ утриньта 24 Юлий на третий день отъ пжтуванието имъ, когато трѣгнади, почти всичкитѣ кърмачки майки изоста-вели малкитѣ си дѣчица, натъркаляни по земята тамъ гдѣ-то спали и ги заминали. Какво сж станали тия дѣца, неизвѣстно, но вѣроятнo е да сж измрѣли отъ гладъ и да сж испоизѣдени отъ небеснитѣ птици. Прѣзъ този день турци и българки се сръщали съ гиочоветѣ си, едни отъ турците зимали хубави момичета и ги обличали въ ферджи за да ги потурчатъ и иматъ за свои слугини; други ги на-грабвали съ насипа и ги задържали вмѣсто свои, а на трети майкитѣ имъ, като безсилни и безпомощни орлици слѣдили, милитѣ си рожби, да ги неизгубатъ, грабнатъ, задѣлятъ и потурчатъ, та се привързвали съ връви, съ конци, въжа и дори одрѣхитѣ и за ржцѣ държали, за да се неразмесятъ и загубятъ въ голѣмата навалица. По между българкитѣ и кжджнитѣ имало него день разни расправии, като: кавги, карация, гонения и глѣчки неизказани.

Когато пристигнали при станцията К. Бун. Вагонитѣ немогли да ги прибержтъ всичкитѣ, та оттѣхъ едни заминали за Едирне, другитѣ останади съ второ дохаждане, а селенкитѣ подбради да върватъ къмъ Сейменъ надолу, дѣ-то нѣкой кога пристигнали по край Марица, що били из-ложени на турскитѣ баши бозушки звѣрства и скотски наслаждения, до една били издавени, за да не останатъ жи-ви, да расправятъ за добринитѣ имъ. До тукъ веке се прѣ-късватъ злинитѣ имъ. Когато първий пжтъ завела желѣз-ницата робини въ Едирне, всичкитѣ беове, агаларе и влиятелни турци излѣзли на станцията да ги глѣдатъ, дѣто имъ се присмиваали и укорявали съ думитѣ: „единисеъ, хжизжрларъ, сизе калдж мускофа карши едесжжзъ ве ча-